

בעזרת השי"ת

גליון פרשת תצוה

יו"ל ע"י מכון והוצאת ספרי

"נקודות הכסף"

שע"י מוסדות

דברי שלום

ע"ש רבינו הרש"ש זיע"א

בראשות הגה"צ רבי יחזקאל בינג שליט"א

רחוב מהרש"ל 11 בני ברק.

טלפון: 03-6196739

דוא"ל: 5798972@gmail.com

אתר: dshalom.org

שבתא טבא וכוט"ס

ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאור להעלות נר תמיד.

הנה בשנה הזו חותמת שבת זו את ימי השובבי"ם הקדושים, שנודע ענינם מסה"ק שאז הוא הזמן המסוגל לתיקון הנפש מעוונות החמורים של עניני קדושה, ועתה עלינו להתבונן אחר שזכינו לערוך את סדר התיקונים כיצד ניתן להשאיר את השפעת הקדושה לכל השנה.

דהנה השי"ת מצווה אותנו בתוה"ק והתקדשתם והייתם קדושים כי אני ה' אלוקיכם (ויקרא כ' פ"ז). היינו שענין הקדושה הוא כי אני ה', שכל בר ישראל צריך להתנהג בקדושה ובטהרה כי הוא יהודי בן לאבינו שבשמים ואין זה מתאים שבן המלך יתנהג בדרך של טומאה ח"ו, וע"כ לא די שעשה האדם תיקונים לנפשו והתחזק באותה שעה, אלא שצריך תמיד בכל עת ורגע ובכל מקום ומצב שהאדם נמצא לעמוד על המשמר ולחזק את עצמו תמיד להתנהג בדרך הקדושה, כי זה רצון ה' וזה כבוד ה' שבן המלך מתנהג כמו שצריך ושומר על עצמו כמו שצריך.

והנה עניני הקדושה תחילתם הוא שמירת העינים, לשמור את העינים מכל משמר כדאיתא העין רואה והלב חומד וכו', הכל מתחיל מראית עיני האדם שכל עוד שהאדם שמור בעיניו לא יכול היצה"ר לשלוט בו כי הוא לא רואה מה שלא צריך לראות, וידוע המעשה הנורא מהתנא האלוקי רבי מתיא בן חרש. במדרש (ילקוט שמעוני תורה קסא):

"מעשה ברבי מתיא בן חרש שהיה יושב בבית המדרש ועוסק בתורה, והיה זיו פניו דומה לחמה וקלסתר פניו דומה למלאכי השרת, שמיומו לא נשא עיניו לאשה בעולם. פעם אחת עבר שטן ונתקנא בו, אמר: אפשר אדם כמו זה לא חטא? אמר לפני הקב"ה: רבוננו של עולם, רבי מתיא בן חרש, מה הוא לפניך? אמר לו: צדיק גמור הוא. אמר לפניו תן לי רשות ואסיתנו. אמר לו: אין אתה יכול לו. אף על פי כן אמר לו: לך. נדמה לו כאשה, עמד לפניו. כיוון שראה אותו הפך פניו ונתן לאחריו. שוב בא ועמד על צד שמאלו, הפך פניו לצד ימין. היה מתהפך לו מכל צד. אמר: מתיירא אני שמא יתגבר עלי יצר הרע ויחטיאני, מה עשה אותו צדיק? קרא לאותו תלמיד שהיה משרת לפניו. אמר לו: לך והבא לי אש ומסמר. הביא לו מסמרים ונתנם בעיניו. כיוון שראה השטן כך נזדעזע ונפל לאחוריו. באותה שעה קרא הקב"ה לרפאל, אמר לו: "לך לרפא את רבי מתיא בן חרש". בא ועמד לפניו. אמר לו: מי אתה? אמר לו: אני הוא רפאל, ששלחני הקב"ה לרפאות את עיניך. אמר לו: הניחני, מה שהיה היה. חזר לפני הקב"ה ואמר: ריבוננו שך עולם, כך וכך אמר לי מתיא. אמר לו: לך ואמור לו אני ערב שלא ישלוט בו יצר הרע. מיד רפא אותו".

הרי הדברים ממש מזעזעים תנא אלוקי כזה קדוש וטהור היה מוכן לאבד את מאור עיניו ובלבד שלא להכשל בעבירה, מה נאמר אנן יתמי דיתמי בדור כזה שהנסיונות מתגברים מיום ליום כמה שיש להזהר ולהשמר בעינים אלו.

והנה כשנבונן נראה בדורינו כמה זכינו לריבוי כזה של תורה ותפילה וגמילות חסדים בהקפים עצומים שלא היה מעולם, ומנסה היצר ולא מצליח וקול התורה ותפילה מתגבר והולך מיום ליום יותר ויותר, והשי"ת זיכה את דורינו בכל מיני אפשרויות שיהודים יוכלו יותר ויותר לעסוק בתורה ותפילה וגמילות חסדים, אולם מעשה שטן עושה ומצליח להפיל נפשות ישראל בכל עניני הקדושה בדווקא, ע"י כל מיני כלים מכלים שונים, וגם הרחובות מלאים בטומאה וזוהמא נוראה מכל הלבושים וכיוצ"ב ומה יעשה הבן ולא יחטא, ע"כ יש לעמוד תמיד על המשמר ראשית דבר בשמירת העינים מכל משמר, ושמירת המחשבות והדיבורים, והברית קודש, שע"כ זוכה האדם שכל מחשבה דבור ומעשה שלו עולים לרצון לריח ניחח לה'.

דלא בכדי נקראים כל עניני הקדושה יסוד, באשר הם יסוד ושורש הבנין שעליו נשען הכל, כמו שבנין גשמי אין לו סיכוי להחזיק מעמד בלא יסודות, כן בנין הרוחני של האדם יהיה מעורער אם אין לו לאדם שמירה חזקה בעניני הקדושה.

ולכן בכדי שנוכל להמשיך את אורות הקדושה שנמשכו עלינו בימים קדושים אלו של ימי השובבי"ם, בצירוף כל התפילות והתיקונים וההתקרבות להשי"ת, עלינו לעמוד על המשמר ולשנן לעצמינו הלא בני המלך מלכו של עולם אנו, ואין יאה לבן המלך לטנף את עצמו בקיא וצואה ומיאוס רפש וטיט פגמי הקדושה, המרחיקים את האדם ומסירים את חינו בעניני המלך מלכו של עולם, ואדרבא ככל שעומד האדם בנסיונות בעניני הקדושה, ונלחם בעוז ותעצומות בניסיונות ופיתויי היצר, זוכה למצוא חן וחסד בעיני ה', כמו שמצינו בנח שהיה בדור המבול ושמר את עצמו מנסיונות ומכשולי אותו הדור, שמעידה עליו התורה הק' ונח מצא חן בעיני ה', וכן מצינו ביוסף הצדיק שהיה נאה מאוד ועמד בניסיונות קשים ומרים במצרים, נסיון אשת פוטיפר, ואח"כ מבנות מצרים כדאי' בפסוק "בן פורת יוסף בן פורת עלי עין בנות צעדה עלי שור", שהיו בנות מצרים משליכים עליו מיני מתיקה שישתכל עליהם, ויוסף הצדיק השפיל את עיניו ולא הביט בהם, ואח"כ נעשה מלך על כל מצרים וכל ההשפעות באו על ידו, כדאיתא וילקט יוסף את כל הכסף וכו'.

הרי לנו מכל זה, כמה יש לאדם להיות עומד על המשמר ולא להניח ליצה"ר לתעתע בו ולהכשילו בעניני הקדושה, כי יודע היצר כאשר יפול האדם בעניני הקדושה הוא כבר בידו, ויוכל לעשות עמו ככל מה שרוצה ולינוק מהתורה ותפילה באשר נעשה האדם כלי פגום ח"ו, וע"כ יש תמיד להזהר בכל ענינים אלו, ואם נכשל תיכף ומיד יהרהר בתשובה ויקבל ע"ע מחדש עול מלכות שמים ועול הקדושה, כי בזה תלוי הכל וכל ההשפעות והברכות באים לאדם ברוח וגשם בזכות עניני הקדושה.

וידע האדם שכל הנסיונות שיש לו בזה הכל הם תכסיסי היצה"ר, וע"כ האדם צריך ללחום עם עצמו במלחמה חזקה להשאר נאמן בכל לב להשי"ת ולא להמשך אחר האויב הגדול שהוא היצה"ר ותאוות העוה"ז שאין בהם כלום.

וישפוך שיח ויפיל תחינתו קדם השי"ת שיתן לו את הכח להתגבר על נסיונות ופיתויי היצה"ר כדאיתא בחז"ל אלמלא הקב"ה עוזרו אין יכול לו, ובצירוף ההתילה ויגיעה יזכה האדם לעלות מעלה מעלה בכרם בית ה', ויהיו תפילותיו ותורתו ומעשיו הטובים עולים למעלה ויעשו פירות טובים ונחת רוב רב לפני ה' אכ"ר.

ספה"ק נועם אלימלך

ואתה תצוה את בני ישראל וכו' # נראה לפרש בצירוף הפסוק שאמר דוד המלך עליו השלום רבות עשית אתה ה' אלהי נפלאותיך ומחשבותיך אלינו וכו' # נ"ל דהנה לכאורה יש להבין האיך אפשר שהצדיק יפעול נפלאות לרפאות החולה ולהתיר אסורים וכדומה הלא אין כל חדש תחת השמש או כשהצדיק מחדש סודות התורה מהיכן היתה זאת להצדיק # אך הענין הוא דהנה השם יתברך ברוך הוא עמי' שרי' נהורא והנה כתיב ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור יש לומר הפירוש דהיינו באומרו יהי אור ויהי אור רוצה לומר שנתהוה אור חדש שם במקומו ומשם נמשך האור למטה ונמצא השורש נשאר למעלה וכן כל דבר ודבר עשה הקדוש ברוך הוא שורשו למעלה וכן הנעשה למטה הוא על ידי התנועה שאדם מנענע מתנועע השורש למעלה ונמשך הדבר למטה:

וזהו רבות עשית רוצה לומר שהרבה סיבות ופעולות פעלת ועשית אתה ה' ונמצא שהשורש הוא למעלה. לכן נפלאותיך שאנו מחדשים דהיינו רפואה ופרנסה וכל דבר ומחשבותיך דהיינו סודות התורה אלינו אנחנו יכולים לעשות הכל. וזהו שאמר הפסוק שאמר הקדוש ברוך הוא למשה רבינו ואתה תצוה לשון צוואה הוא נופל על השפעות ברכה ורחמים כמ"ש וצויתני את ברכתי וכו'. ואמר הקדוש ברוך הוא ואתה וי"ו מוסיף על הענין דהיינו גם אתה תצוה ברכות והשפעות לישראל כי הכל מצוה ועומד מפי הקדוש ברוך הוא ורשום הכל בשורשו רק גם אתה תצוה לנענע השורש העליון. ויקחו אליך שמן זית זך רמז שמן זית היא השפע גדולה וזכה. ומה שנאמר אליך והיה לו לומר ויקחו להם כי הצדיק בראותו שישראל נשפעים בשפע אזי הנאה לו ותענוג כאלו היה השפעה הזאת לו וק"ל:

או יאמר דהתורה הקדושה מלמדת אותנו דרכי מוסר ותוכחה איך יוכיח אדם את חבירו דהנה האדם הרוצה להוכיח בני אדם צריך להיות קדוש וטהור בכל בחינותיו דהיינו נר"נ הוא טהור וגופו טהור ואז הוכיח תוכיח את עמיתך ולא ישא עליו חטא דאי לאו הכי שיהיה נבחן עם כל אופניו בקדושה ובטהרה אזי בלתי אפשרי שתוכחתו יעלה כהוגן אף אם יצוה בטוב לבני אדם ויעשו על פיו גם שניהם אינם יכולים שיהיה מעשיהם בשלימות ויפנה לבבם זה בכה יאמר בלבבו להתפאר בלבו

איך מעלתו גדולה שזיכה את חבריו במצות ה' לעשותה ותועבת ה' כל גבה לב. וזה יאמר בלבו גם כן בהתפארות להתפאר בפני בני אדם ולא יעשה המצוה בשלימות לכבוד השם יתברך רק שיבא לו פניות רבות בלבבו וכל זה הוא מחמת שזה המצוה לו בטוב אין שלם בצדקו בכל בחינותיו כנ"ל אבל הצדיק השלם לו ראוי והגון להוכיח והעושה כמצותו אף בפניו ולא יגבה לבבו בקרבו לשום פניה אחרת לא הוא ולא העושים רק שניהם כאחד טובים יעשו לכבוד השם יתברך. וזהו ואתה דויו הוא המוסיף על הענין דהיינו אתה עם כל בחינותך כנ"ל תצוה את בני ישראל ע"ד דאיתא בגמרא וד' הוא ובית דינו דהוי"ו הוא המוסיף על הענין וכמו כן הפירוש כאן. ואתה תצוה בטוב שזה נקרא צוה ע"ד דאיתא בספרים מצוה בטוב ומזהיר ברע ואם תצוה עליהם אם כל הבחינות שלך כנ"ל תפעול שלא תבואו לידי פניות אחרת לא אתה ולא הם. וזהו ויקחו אליך שמן זית דהיינו כל התשובות והמצות שיעשו שזה רמז שמן זית זך. כתית למאור כדאיתא באלשיך הקדוש פירושו באורך שצריך האדם לכתת ולשבר עצמו בענויים וסיגופים בשביל עבודת הבורא יתברך ע"ש. וכל זאת גם אם יעשו בפניך לא תבא אתם לידי פניה אחרת חלילה. וזהו ויקחו אליך רוצה לומר בפניך שאתה רואה עשותם כמצותך על ידך ולא תפנו לשום פניה רק ליחוד שמו יתברך. להעלות נר תמיד רוצה לומר שלא תהיה כוונתכם רק להעלות הקדושה והאור העליון הנקרא נר:

תמיד פירוש שתראה שלא תזוז ממך הקדושה והאור העליון לעולם. וזהו הפירוש הפסוק אש תמיד תוקד על המזבח פירוש שהכתוב מזהיר שיהא תמיד הקדושה ואור העליון בוער כך שלא תכבה לעולם דהיינו שתוסיף אור וקדושה שלא יכבה לעולם:

וזהו שאמרו חז"ל אין צו אלא זירוז מיד ולדורות גם בזה הורו לנו חז"ל דרכי מוסר השכל להוכיח בני אדם באופן זה דהיינו שיחזיקו עצמם תמיד בהכנעה גדולה ולא בשום מדריגה רק כמתחיל בעבודת הבורא עתה בסיבה ראשונה המביאה לידי עבודתו יתברך שהוא הזריזות ע"ד שאמר התנא זריזות מביא כו' עד לידי רוח הקודש כו' ונמצא יכול האדם לבא על ידי הזריזות לידי מדרגות גדולות אף על פי כן אם יהיה לו כל המדרגות לא יחזיק עצמו רק שהוא בהתחלה ראשונה של זריזות. וזהו אין צו אלא זירוז רוצה לומר שלא יהא עיקר הצו ברצותך לצות לבא על עבודתו יתברך לא תצוה להם אלא זירוז רוצה לומר שלא יחזיקו עצמם בשום מדריגה רק בהתחלה שהוא זירוז הן מיד והן לדורות רוצה לומר אף אם יהיה לו כל המדרגות # וביותר צריך לזרו במקום שיש חסרון כיס # דאיתא בגמרא מהיכן מתחילין לקרוא המגילה ר"מ אומר מתקופו של אחשורוש ור"י אומר מתקפו של מרדכי מאיש יהודי ופולגתייהו יש לפרש ע"ד הרמז דהנה יש שני מדריגות צדיקים # יש צדיק שהוא ממתיק הדינים ויש צדיק שממשיך כולו רחמים ואין צריך להמתקת הדינים כלל:

בדרך אחר נראה לפרש בהקדם פסוק בטח בה' ועשה טוב וכו'

דהעיקר צריך האדם לעבוד הבורא ברוך הוא ביראה שלימה ולהיות תמיד כל אבריו נרתחין ומזדעזעין ביראת הבורא ברוך הוא והאדם הזה אשר יראת ה' תמיד על פניו בלתי אפשרי לו להתאפק מלהוכיח בני אדם והוכח יוכיח את עמיתו ודבריו מעוררים את לב אנשים השומעים את דבריו לשוב לבורא ברוך הוא כדאיתא כל מי שיש בו יראת שמים דבריו נשמעים ואחר שפעל זאת להכניס יראה בלב אחרים אזי אחר כך יזכה על ידי זה שיבא לידי אהבת הבורא ברוך הוא בלב שלם ולהדביקות אשר על ידי זה יכול להמשיך השפעה גדולה אל העולם # וזהו אשרי איש ירא את ה' על ידי זה במצותיו חפץ מאוד היינו אהבה # וזה פירש בטח בד' היינו שתחזיק מאד להיות תמיד ביראת ה' ולבטוח בהבורא ברוך הוא שכל מי שיש בו יראת שמים צריך להיות בטחונו בה' בכל אופניו כמ"ש בקפיטל הנ"ל אשרי האיש כו' ונאמר שם נכון לבו בטוח בה' ועשה טוב היינו להוכיח את בני האדם בעבודת הבורא ברוך הוא להשיבם מדרכיהם הרעים ולעשותם טוב שכן ארץ פירוש הכתוב מבשרו אם תראה לשכון בארץ היינו להוכיח בני אדם שזה נקרא ארץ דהיינו דברי ארציות וחומריות למנוע מהם הבריות מלעשותם אז ורעה אמונה # פירוש אז תבא לידי אהבה שהיא עיקר האמונה ותרעה את עצמך באהבה תמיד בלי שום הפסק # וזהו ואתה תצוה פירוש שאתה תצוה את בני ישראל בטוב ביראת ה' לזרום כי כל מקום שנאמר צו אינו אלא זירוז # ויקחו אליך פירוש על ידי זה שיקחו בלבם את יראת ד' זה יגרום לך שתבא לידי אהבה והיינו אליך שמן זית זך שמן היינו השפעה שהצדיק ממשיך על ידי אהבה והדביקות שבו # כתית למאור פירוש עם כל זאת צריך אתה לכתת ולשבר עצמך להתחזק במדת הכנעה ועל ידי זה תבא לידי אור גדול להעלות נר תמיד שתהא שלהבת עולה מאליה באהבה ובהתלהבות גדול עד אין קץ ותכלית:

והיה על אהרן לשרת.

דהנה כתבנו מזה דצריך האדם שיהא כל כוונותיו לשמים הן באכילה ובכל דבר. ואמר הכתוב שבגדי כהונה יהיה על אהרן רק לשרת היינו לשירת ועבודת הבורא יתברך ולא להנאת עצמו וכבודו ועל ידי זה ונשמע קולו בבואו אל הקודש היינו כשיעלה אל הקדושה בעולמות העליונים. לפני ד'. יפעול לעשות יחוד וקישור בעולמות. ובצאתו פירוש אף בעת שירד ויצא קצת ממדרגתו יפעול. ולא ימות פירוש שיפעול אפילו מי שהוא קרוב למיתה יכול הצדיק להצילו ממיתה בתפילתו להמציא לו רפואה וחיים אמן:

ספה"ק אוהב ישראל

ועשית את מעיל האפור וגו' שפה יהיה לפיו וגו' לא יקרע.

יש לרמז בזה דהנה ידוע מאחז"ל (זבחים פח:) שהמעיל היה מכפר על לשון הרע ורכילות, וידוע מספה"ק כשהאדם שומר פיו ולשונו מדבר דברי שקר ולשון הרע ורכילות וליצנות וכדומה. אז בזה ודאי ינצל ממקרה לילה. וח"ו כשאדם פוגם ברית הלשון ע"י דיבורו בלשון הרע ורכילות וליצנות ודברי שקר והבאי וכיוצא. אז עי"ז נפגם ח"ו ברית המעור במקרה לילה. ומכש"כ וק"ו בדברי נבלות הפה ח"ו ר"ל. והכל הוא ע"י ס"מ הרשע הוא היצה"ר הוא השטן. המסית את האדם ומדיחו מהטוב לטמא את פיו ולשונו בדברי שקר ולשון הרע וכדומה. ונוקבא דיליה היא לילית הרשעה מטמאת את האדם בלילה במקרה רע ח"ו. אמנם כאשר האדם שומר פיו ולשונו ושוקל את כל דיבוריו ע"י מאזני שכלו והכל בהשכל וחכמה ידבר דברי אמת וצדק וכל היום רק מישרים דובר ובפרט בדברי תוה"ק. אז בודאי ינצל בלילה ובל יפקד רע ח"ו כלל. והן הם הדברים שמרמות לנו תוה"ק כאן. ועשית את מעיל האפ"ד. אפ"ד עולה כמספר פ"ה. (א"ה הגם כי כאן כתיב אפ"ד מלא בוא"ו. עכ"ז כל אפ"ד שבתורה הם חסרים זולת ט' הם מלאים בוא"ו כמ"ש. במסורה. וזהו אפשר לרמז לבחי' וא"ו המתחברת עם בחי' פ"ה. כנודע מספה"ק. והוא הוא בחי' תשיעית למספר כנודע והבן):

והיינו לעשות מעיל ומלבוש אל הפה. וזהו והיה פי ראשו בתוכו. ר"ל שיהיה להאדם פה קדוש מדבר בהשכל וחכמה שבראשו. וזהו ראשו בתוכו ר"ל להשים ראשו ושכלו לשקול את כל דבריו שיהיו דבריו במישור וצדק. וזהו ג"כ שפה יהיה לפיו סביב שישמור את כל דיבוריו לעשות להם גדר ושפה ל"פיו ס"ביב מ"עשה אורג. ר"ת אותיות. ס"מ, ת"חרא י"היה ל"ו ל"א י"קרקע ר"ת אותיות לילית למפרע והיינו כי ע"י שעושה שפה לפיו ושומר פיו ולשונו מדבר רע ושום בחי' דיבור רע. אז עי"ז ודאי ינצל מס"מ ונוק'. ואז לא יקרע ר"ל לא יקרע רע. ח"ו:

וע"פ הדברים האלה יש לרמז ג"כ מה שהביא בעל הטורים המסורה בפסוק (שמות כח, לה) ונשמע קולו בבואו אל הקודש, ג' ונשמע. היינו. ונשמע קולו גו'. כל אשר דבר ה' נעשה ונשמע (שם כד, ז) ונשמע פתגם המלך אשר יעשה בכל מלכותו כי רבה היא (אסתר א, כ). והיינו ע"ד הנ"ל. כאשר אדם שומר פיו ולשונו מכל דיבור רע. רק צדק ומישרים דובר. אז ונשמע קולו בבואו לדבר דיבוריו אל הקודש לדבר דיבורים קדושים וטהורים תמיד. אז כל אשר דבר ה' ר"ל כל דיבוריו שורה עליהם שם הוי"ה הק'. וכל דבריו הם. ה' ית'. נעשה ונשמע. שמקבל על עצמו לעשות ולקיים כל מצות ה' ותורתו הק'. גם ונשמע היינו שמשתוקק בכל עת ונפשו לו אוותה לשמוע מחדש ולהכיר אלוהותו ורוממותו ית' יותר ויותר אז ונשמע פתגם המלך אשר יעשה בכל מלכותו כי רבה היא, ר"ל שאף הכנסת ישראל דלתתא שומעים ומקבלים כל השפעות קדושות ונהורין עילאין הנשפע עליהם ע"י מלכותא קדישא דלעילא בלי שום מסך המבדיל בינינו לבין קונינו. כי רבה היא. היינו כי דבר גדול הוא זה שמירת הדיבור פיו ולשונו. כי עי"ז נשמר מפגם הברית המעור וכנ"ל

ואז נעשה במדריגת צדיק שיוכל להשפיע להכנסת ישראל לעילא ותתא כל טוב וברכות וישועות טובות לזרע ישראל וכיה"ר אמן:

או יאמר בביאור המסורה הנ"ל. דהנה כל עבודת איש הישראל הן בתורה הן בתפלה. והן בעשיית כל המצות. אז צריך לכוין דעתו ורצונו שיהיה כל מחשבותיו ופעולותיו בלתי לה' לבדו. ולא לשום איזה פניה ח"ו. רק לדבק עצמו אל הקדושה העליונה ולהיות מבני היכלא דמלכא קדישא. וכשהאדם מזכך ומטהר את עצמו והולך ממדריגה למדריגה עד רום המעלות. עד בואו אל הקודש פנימה לבחי' קודש ישראל לה'. שהוא בחינת חכמה עילאה קדישא. ואז ממשיך משם כל השפעות קדושות וכל טיבו וכל ברכאין טבין וקדישין לכל העולמות לעילא ותתא. והמשכת השפעה הק' הוא ע"י סוד הוא"ו בחינת קול כנודע. ואז האיש ההוא נקרא קדוש, יזוכה להיות מבני היכלא דמלכא קדישא. ושומע כל הכרוזין וכל פתגם המלך אשר יעשה בכל מלכותו וכל הטוב אשר ה' חפץ לעמו יתן. וזהו נרמז בהמסורה. ונשמע קולו בבואו אל הקודש. ר"ל כאשר נשמע קולו של אדם בתורתו או בתפלתו רק להעלות ממדריגה למדריגה לבוא לבחי' קודש בלי שום פניה אחרת כלל. ואז הוא בא לבחי' קודש וממשיך השפעות טובות משח רבות עילאה קדישא ע"י הוא"ו בחי' קו"ל. וי"ל ג"כ. ונשמע הוא לשון אסיפה כמו (שמואל א' טו, ד) וישמע שאול את העם. ר"ל שהוא מאסף כל הברכות טובות וישועות ע"י קולו היינו קו"ל וא"ו שהוא בחי' אל וכנ"ל והיינו ע"י המשכת הוא"ו מבחי' בואו אל הקודש. אכן עיקר הזכיה שהאדם זוכה לזה הוא שמעלה בדעתו מה אני ומה עשיתי בכל טוב פעלי ובכל דיבוריי הטובים הלא כל אשר דיבר ה' בהוב"ש הוא הוא המדבר בי כי הוא היה בעזרי לדבר דברים בכוונה רצויה לפניו והכל הוא כח אלהותו ית' וחסדו הטוב אשר הופיע עלי. ועי"ז הוא מתעצם ביתר שאת ביראת ה'. ובאהבתו ית' ומקבל עליו לקיים תמיד מצות ה' בכוונה יותר רצויה ומעלה יותר גדולה והוא מעלה את הכל לעולם העליון הק' עולם השמיעה וממשיך משם כל ההשפעות טובות לכל העולמות ואז נעשה בבחינת קודש וזוכה להיות מבני היכלא דמלכא קדישא ולשמע כל הכרוזין הק'. וזהו ונשמע פתגם המלך אשר יעשה בכל מלכותו כו' וכנ"ל והבן היטב כ"ז: